

Široki razgledi z nizkih vrhov

Pomurski razgledi

V Pomurski statistični regiji je registriranih osem planinskih društev, po razpoložljivih evidencah PZS o članstvu iz leta 2016 štejejo skupaj 1640 članov. Nekaj manj kakor leta 2010. Nobene planinske kočice (še) ni na tistem koncu. A v društvih so dejavni, kar lahko vidimo tudi na njihovih spletnih straneh in v lepem številu nadelanih planinskih poti. Kmalu bo v Gornjih Slavečih na Goričkem odprta tudi planinska kočica, prva in edina planinska postojanka na območju Pomurja.

Goričko, na severovzhodnem delu naše ljube domovine ali "v kokošji glavi", je od našega alpskega sveta precej oddaljeno. Čeprav je Pomurje na splošno znano kot velika ravnina, Goričko s prijaznimi griči zares upravičuje svoje ime. Tudi tam se najde kaj zanimivega za planince. Tiste, ki ne iščejo visokih vrhov,

ki ne postavljajo rekordov – za tiste, ki jim pomeni planinstvo tudi spoznavanje naše domovine, odkrivanje različnih pokrajin, krajev in zanimivosti. Vrhovi na Goričkem niso prav visoki, so pa kljub temu razgledni. Seveda je Goričko in celotno Pomurje privlačno tudi za kolesarje.

Razgled s Sotinskega brega

Foto: Andreja Erdlen

Gozdna učna pot Tromejnik Foto: Andreja Erdlen

Oznake po pomurskih poteh Foto: Andreja Erdlen

Prekmurska koča - v kratkem planinska koča Foto: Marjan Benko

Zakaj na Goričko?

Goričko je krajinski park, ki se razteza na 462 km² na območju enajstih občin s približno 23.400 prebivalcev na slovenski strani. Park se navezuje na sosednji državi Avstrijo (Naravni park Raab) in Madžarsko (Narodni park Őrseg). Goričko seveda še zdaleč ni tako poznano kot "biseri turizma" Bled, Piran, Ljubljana, Postojna, lahko pa ponudi marsikaj. Največji slovenski grad je prav v naselju Grad na Goričkem, tod bomo našli zanimive cerkve, stare mline (Dajčev mlin z oljarno in žago v Sotini), turško znamenje Peršov križ v Večleslavcih, izvir mineralne vode (slatine) v Nuskovi, počitnice lahko preživimo tudi v apartmajih v Čebeljem gradiču v Serdici. Kraji so poznani tudi po okusni hrani in dobri kapljici – vse to in še več lahko poiščemo in raziščemo na spletni strani krajinskega parka Goričko.

Vedno bolj naju privlačijo manj obiskani, manj znani kraji, manj obiskani hribi. Vse večkrat se – zaradi poškodb oziroma stanja po poškodbah dogaja, da iščeva manj zahtevne cilje. Ali pa zaradi slabše vremenske napovedi. Ali pa preprosto zato, da spoznava nekaj novega.

Ko sem kupila knjižico Pomurske planinske poti, sem se morala kar potruditi, da sem našla vse cilje na zemljevidu. Kuzma. Kje je že to? Tam, kjer je moj stari oče nastopil prvo službo kot učitelj. Morda leta 1930, ne vem natančno. Predstavljam si, da je na Štajersko, domov, lahko prišel le med zimskimi in poletnimi počitnicami. A končno so tudi Prekmurci dočakali malo boljšo cestno povezavo (še vedno to ni prava avtocesta), tako da pot do tja ne traja več celo večnost. Kraji ob avstrijski meji (Kuzma, Cankova, ...) so danes bolj povezani z Avstrijo kakor s Slovenijo. Žal. Zakaj? Ker, tako nama je povedal gostilničar v Kuzmi, tam okoli ni nobene hiše, kjer ne bi vsaj en družinski član delal v Avstriji. Še dobro, da imajo to možnost. Prebivalci zahodnega dela Goričkega, tam, kjer je bliže Madžarska, so precej na slabšem.

Posebna doživetja

Mnogi planinci pravijo, da ne zbirajo žigov, da hodijo v hribe "za dušo". Tudi midva hodiva za dušo, vendar pa z veseljem polniva knjižice različnih obhodnic – veznih ali točkovnih poti in na ta način spoznavava kraje in vrhove, ki jih sicer zagotovo ne bi. Hoja po Pomurski planinski poti pomeni tudi precej hoje po ravnini, po gozdovih, travnikih, a tudi po cestah, skozi zanimive kraje – enkrat sva se celo ustavila v frizerskem salonu – ni običajno, da te med planinskim pohodom še ostrižejo!

Goričko nama je bila najmanj znana pokrajina, zato sva jo odkrivala s posebnim veseljem. Pri načrtovanju pohodov je bilo najbolj zahtevno načrtovanje logistike. Redna prevozna sredstva so za konec tedna na voljo v zelo omejenem obsegu. Vzela sva dopust, da sva se med tednom peljala z avtobusom iz Murske Sobote v Kuzmo, se podala na Tromejnik, od tam pa skozi Ženavlje, kjer je 18. avgusta 1934 zasilno pristal

stratosferski balon z belgijskima raziskovalcema Maxom Cosynsom in Nerem van der Elstom, v Gornje Petrovce ter z vlakom spet v Mursko Soboto. Ali pa sva pustila avto v Kuzmi, se odpeljala z avtobusom do Dolnjih Slavečev in obiskala Serdiški in Sotinski breg ter sestopila v Kuzmo. Včasih sva za pomoč pri prevozih prosila tudi prijatelje.

Sotinski breg, Serdiški breg, Tromejnik ..., vse to je daleč in večini planincev slabo poznano. Več jih pozna Selo z rotundo, saj je to točka Slovenske razširjene poti. Seveda lahko dobimo žig tako, da se pripeljemo do tja z avtomobilom, ko smo morda namenjeni v Moravske Toplice na krajši oddih, lahko pa si privoščimo zanimiv, ne predolg krog v okolici. Tudi midva sva storila tako in prijetno je bilo. Iz Moravskih Toplic sva se zapeljala proti Fokovcem in v Zgornjih Moravcih parkirala. "Priključila" sva se najprej Pomurski planinski poti, nadaljevala po poti E7, na razpotju Gavge sva jo zapustila in nadaljevala najin pohod po Pomurski planinski poti do Sela. Malo po cestah, malo skozi gozd, sadovnjak ... Posedela sva še v bližnji gostilni, kjer so nama razložili, da točijo "prekmürski špricer", brizganec iz belega vina in mineralne vode – a ne katere koli mineralne vode. Biti mora prav kraljevi vrelec od radenske! Od Sela sva spet sledila Pomurski planinski poti in prišla do avtomobila. Ko sva se odpravila na Tromejnik po poti ob avstrijsko-slovenski meji, ki jo vzdržujejo avstrijski planinci, sva se najprej ustavila v gostilni na starem mejnem prehodu Kuzma. Seveda avtomobila ne moreš kar pustiti na zasebnem parkirišču, ki spada h gostilni, ne da bi vprašal za dovoljenje in nekaj zaužil v gostilni. Naročila sem si juho z jetrnimi cmoki in bila nemalo presenečena, ko sem videla, da pri sosednji mizi trije možakarji brez zadržkov kadijo. K najini mizi je prisedla prijazna gospa in si še ona enega prižgala Vprašala je, če lahko prisede, ni pa vprašala, če koga moti, da kadi. Pravzaprav me ni preveč motilo, saj je bil prostor velik, le da tega pri nas že dolgo nismo več navajeni. Spet se mi je utrnila misel, da je doma najlepše!

Še o oznakah

Zadeva s kažipoti Pomurska planinska pot je precej poenostavljena. Nema lokrat se zgodi, da ne piše, do katerega naslednjega cilja vodi pot, niti koliko časa bomo potrebovali, o nadmorski višini tudi ni ne duha, ne sluha. Resnično skopa informacija; vse kaže na to, da so bile table sofinancirane z evropskimi sredstvi čezmejnega programa Slovenija–Avstrija. Table ali tudi ureditev poti, ki niso vedno v najboljšem stanju? Najdemo pa tudi vzorno označene in nadelane poti, kažipote z navedbami časov – kot pred novo prihodnjo planinsko postojanko. Delo markacistov Planinskega društva Goričko Tromeja se že pozna in obljubili so, da bodo v kratkem opremili z ustreznimi kažipoti vse poti na Goričkem, ki so jih prevzeli v oskrbo od Planinskega društva Matica Murska Sobota.

Rotunda sv. Nikolaja v vasi Selo, spomenik okrogle romanske arhitekture in gotskega slikarstva Foto: Andreja Erdlen

Pomurska planinska pot del Slovenske planinske poti

V knjižici, ki je nastala ob 50-letnici Pomurske planinske poti, sem zasledila, da si Pomurci želijo, da bi Pomurska planinska pot postala del Slovenske planinske poti. Celotna pot? Menim, da je to malo pretirano. Po mojem mnenju bi bilo bolje dodati nekatere točke v Slovensko razširjeno pot: Tromejnik, Sotinski breg, Serdiški breg, Gomilo, morda tudi Vinarium v Lendavskih gorica, čeprav do tja vodi jo le še asfaltirane ceste. Slovensko planinsko pot bi morda veljalo podaljšati do Šentilja – iz Maribora po delu poti po Svečinskih gorica, čez Urbana, Špičnika (srce med vinogradi), na Plački vrh (razgledni stolp) in v Šentilj. Seveda, možna bi bila še navezava na Šentiljsko planinsko pot, a če bi želeli pot povezati z Goričkim, smo v zadregi. Ali pa tudi ne? Prekmurci bodo povedali! Franc Šinko, predsednik PD Grmada Celje, ki je po rodu Prekmurec, mi je namignil,

Na mestu pristanka stratosferskega balona v Ženavljah stoji spominska oznaka umetniške vrednosti, delo akademskega kiparja Mirka Bratuše.
Foto: Andreja Erdlen

Cerkev sv. Trojice v
Gornjih Petrovcih
Foto: Andreja Erdlen

Središki breg leži
v severnem delu
Goričkega blizu
avstrijske meje
Foto: Andreja Erdlen

da primorski hribčki niso nič kaj dosti višji od prekmurskih, da se tudi po Pohorju hodi po cestah – in se sprašuje, če Slovenska planinska pot upravičeno nosi ime Slovenska, ko pa je ena tretjina Slovenije izločena? Naslednje leto praznujejo Prekmurci 100-letnico priključitve Prekmurja k matici Sloveniji. Mogoče bi bil to pravi čas, da Slovensko planinsko pot povežemo s Prekmurjem? Če se projekta lotijo poznavalci terena, bi s sodelovanjem z lastniki zemljišč gotovo lahko uredili zanimive poti in poskrbeli za manj hoje po cestah, kot nam jo ponuja Pomurska planinska pot.

Veliko lažje pa bi to lepo pokrajino vključili v Slovensko turnokolesarsko pot. Prav lepo bi se bilo zapeljati na Tromejnik, voziti po Lendavski šumi ... (gozdu). Morda ob naslednji izdaji?

Kmalu prva planinska koča v Pomurju

V maju 2018 naj bi dobili prvo planinsko kočo na območju Pomurja. Status planinske postojanke bo dobila okrepčevalnica Rak v Gornjih Slavečih 100, katere lastnik Marjan Benko je podpredsednik leta 2014 ustanovljenega Planinskega društva Goričko Tromeja. V isti zgradbi je tudi sedež planinskega društva, ki šteje okoli 70 članov.

Pri najinem zadnjem obisku Prekmurja sva se ustavila tudi v prihodnji planinski koči, mimo katere že vodi planinska pot. Do koče se lahko pripeljemo z avtomobilom, sicer pa bomo po eno uro do koče hodili iz Kuzme ali iz Rogaševcev, iz Grada dve uri, do Tromejnika bomo potrebovali tri ure, do Serdiškega brega tri ure in pol in do Sotinskega brega z razglednim stolpom dve uri. Prav gotovo je koča na odlični lokaciji, v kateri bo planincem na voljo okoli 20 skupnih ležišč, poleti tudi prostor za šotore, v ponudbi bo poleg že danes poznanih odličnih hamburgerjev (klasičnih, sirovih ali pa vegetarijanskih) prav gotovo tudi bograč in zelo verjetno tudi prekmurska gibanica.

Obisk tega dela naše domovine resnično priporočam. Ne le zaradi zanimivih poti, lepih razgledov – tudi zaradi prijaznih ljudi, ki nam bodo vedno radi svetovali in priskočili na pomoč. Tako, kot sta meni pri iskanju informacij pomagala Franc Šinko in Marjan Benko. Hvala! ☺

Informacije

Kako do izhodišč: Do izhodišč v opisih v nadaljevanju se pripeljemo tako, da pomursko avtomobilsko cesto zapustimo na izvozu Vučja vas in peljemo proti Radencem, kjer zavijemo v glavnem krožišču desno proti Murski Soboti. Ko prečkamo reko Muro v Petanjcih, zavijemo levo proti Gederovcem. Od Gederovcev se peljemo naravnost proti Cankovi in Rogašovcem do vasi Sotina, naprej po cesti do mejnega prehoda Sotina (meja z Avstrijo).

Ali pa pomursko avtocesto zapustimo na izvozu za Mursko Soboto in nadaljujemo proti mejnemu prehodu Hodoš. V Gornjih Petrovcih nadaljujemo levo proti naselju Kuzma in vasi Martinje.

Planinska koča: Prekmurska koča v Gornjih Slavečih na Goričkem je trenutno še okrepčevalnica v Gornjih Slavečih, ki bo v kratkem vpisana v seznam planinskih postojank pri PZS kot edina koča na območju Pomurja.

Spletna stran: www.park-goricko.org/sl/prva-stran.asp

Serdiški breg, 416 m

severovzhodna
Slovenija – Goričko

Serdiški breg leži v severnem delu Goričkega blizu avstrijske meje in je drugi najvišji vrh v Prekmurju. Z vrha je lep razgled proti jugu po dolini do Murske Sobote, na severu in zahodu pa na avstrijsko stran. Državna meja teče tik pod

vrhom. Nekateri ga napačno imenujejo tudi Rdeči breg (Rdeči breg je drugi vrh, Rottenberg na avstrijski strani), sicer v neposredni bližini. Brunarico na vrhu in nekaj klopic, kjer lahko uživamo v razgledu na ledavsko (ne lendavsko) dolino,

je postavilo Turistično društvo Rogašovci. Tu stoji tudi vinogradniško znamenje v obliki piramide, ki označuje vrh. Turistično društvo Rogašovci prireja večkrat letno pohode na Serdiški breg.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot

Oprema: Osnovna planinska oprema

Višinska razlika: Približno 180 m

Izhodišče: Vas Serdica (Dajčev mlin), približno 240 m, ali mejni prehod Sotina, približno 240 m. Sem se pripeljemo tako, da pomursko avtomobilsko cesto zapustimo na izvozu Vučja vas in peljemo proti Radencem, kjer zavijemo v glavnem krožišču desno proti Murski Soboti. Ko prečkamo reko Muro v Petanjcih, zavijemo levo proti Gederovcem. Od Gederovcev se peljemo naravnost proti Cankovi in Rogašovcem do vasi Sotina. Takoj na začetku vasi Sotina zavijemo levo proti vasi Kalch (kažipot) do Dajčevega mlina ali naprej po cesti do mejnega prehoda Sotina (meja z Avstrijo). Pot lahko skrajšamo tako, da avtocesto zapustimo pri Lenartu v Slovenskih goricah in se po magistralni cesti

Na Serdiškem bregu Foto: Andreja Erdlen

Sotinski breg, 418 m

severovzhodna
Slovenija – Goričko

Sotinski breg na skrajnem severnem delu Goričkega ob meji z Avstrijo se ponaša z enim od najlepših slovenskih razglednih stolpov. Najvišji vrh Prekmurja s skromno višino 418 metrov, ki je pred kratkim postal nova točka Pomurske planinske

poti, ponuja s skrbno izdelanega, ličnega 17 metrov visokega stolpa izjemen razgled na severovzhodno Slovenijo, pogled pa seže, seveda, tudi čez mejo – vidimo lahko tudi del Avstrije, Madžarske in Hrvaške. Na vrhu je prodajalna – okrepčevalnica

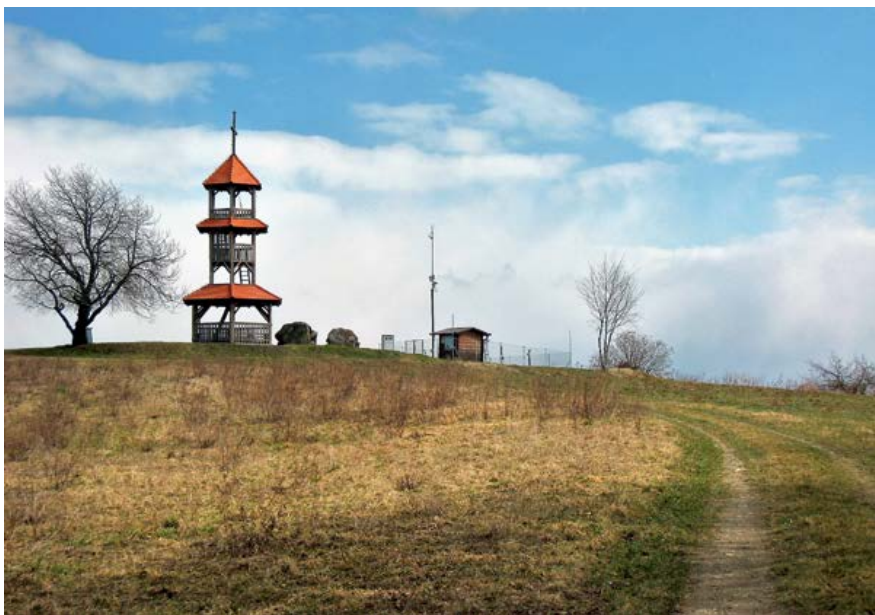
Sotinski breg, ki obratuje za konec tedna in ob praznikih in le v toplejših letnih časih. Ob okrepčevalnici sta dva lična bungalova, Boter in Botra, v katerih lahko prenočimo. V bližini stolpa je tudi avtomatska vremenska postaja Krajinski park Goričko. Na zahodi strani hriba je še aktivni kamnolom, kjer so našli najstarejše kamnine na slovenskem ozemlju (podobno kot v Idriji). Zaradi okroglaste oblike, ki je zaradi kamnoloma nekoliko pokvarjena, Sotinski breg domačini imenujejo tudi Kugla ali Kugel po nemško.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot

Oprema: Osnovna planinska oprema

Višinska razlika: Približno 180 m

Izhodišče: Vas Sotina, približno 240 m, ali mejni prehod Sotina, približno 240 m. Sem se pripeljemo tako, da pomursko avtomobilsko cesto zapustimo na izvozu Vučja vas in peljemo proti Radencem, kjer zavijemo v glavnem krožišču desno proti Murski Soboti. Ko prečkamo reko Muro v Petanjcih, zavijemo levo proti Gederovcem. Od Gederovcev se peljemo naravnost proti

Na Sotinskem bregu Foto: Andreja Erdlen

Serdiški breg, 416 m

severovzhodna
Slovenija – Goričko

reke Ledave mimo kamnoloma Kugel proti mejnemu prehodu Sotina in naprej do vasi Kalch na avstrijski strani. Na prvem odcepu ceste, še pred kamnolomom zavijemo ostro na levo proti vasi Serdica in po 300 metrih na začetku gozdička zavijemo desno proti vznožju Serdiškega brega. Markacijo vidimo že od daleč. Pot se vijugasto vzpenja med redkimi hišami in drevesi proti vrhu hriba. Na njem, na vrhu Serdiškega brega, je kота. Čim bliže je vrh, tem bolj se odpira lep razgled v dolino, ki jo domačini imenujejo Ledavski dol.

Serdiški breg z mejnega prehoda Sotina

Opis: Pomurska planinska pot pripelje na Serdiški breg iz kanjona Ledave. Čez mostiček se odpravimo proti vzhodu v gozd. Pot skozi gozd je dobro označena in se zmerno vzpenja do 416 metrov visokega vrha.

Sestop: Z vrha sestopimo nazaj do izhodišč.

Andreja Erdlen

peljemo do Gornje Radgone in čez avstrijski Bad Radkersburg do Cankove. (Pot je krajša za približno 30 km).

WGS84: Sotina: N 46,831181°, E 16,048914°;

WGS84: MP Sotina: N 46,837183°, E 16,019965°

Časi: Serdica (Dajčev mlin)–Serdiški breg 40 min.

ali

Mejni prehod Sotina–Serdiški breg 30–40 min.

Sezona: Kopni letni časi. Pot je

večinoma prehodna tudi pozimi.

Vodnik: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*, planinski vodnik. PZS, 2007.

Zemljevid: *Pomurje*, turistična karta, Kartografija, 1: 40.000

Serdiški breg iz Serdice od Dajčevega mlina (po Pomurski planinski poti)

Opis: Pot začnemo pri Dajčevem mlinu (mlin, žaga, oljarna, na obeh straneh ceste) na cesti, ki pelje skozi kanjon

Sotinski breg, 418 m

severovzhodna
Slovenija – Goričko

Cankovi in Rogašovcem do vasi Sotina, kjer na začetku vasi Sotina zavijemo levo proti vasi Kalch (kažipot) do mejnega prehoda Sotina (meja z Avstrijo). Pot lahko skrajšamo tako, da avtocesto zapustimo pri Lenartu v Slovenskih goricah in se po magistralni cesti peljemo do Gornje Radgone in čez avstrijski Bad Radkersburg do Cankove. (Pot je krajša za približno 30 km).

Sotina–Slatinska pot–Sotinski breg 1 h
WGS84: Dajčev mlin: N 46,825191°, E 16,025820°

WGS84: MP Sotina: N 46,837183°, E 16,019965°

Časi: Mejni prehod Sotina–Sotinski breg 45 min.

ali

Sezona: Kopni letni časi. Pot je večinoma prehodna tudi pozimi.

Vodnik: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*, planinski vodnik. PZS, 2007.

Zemljevid: *Pomurje*, turistična karta, Kartografija, 1: 40.000

Sotinski breg z mejnega prehoda Sotina

Opis: Na Sotinski breg se bomo povzpeli po Pomurski planinski poti. Z mejnega prehoda se odpravimo v gozd proti zahodu, pot nas vodi vzporedno s cesto na avstrijski strani. Po dobrem kilometru zavijemo desno navzgor. Markacisti so se potrudili in na nekaterih strmih odsekih nadelali celo stopnice. Kmalu prispemo iz gozda in na levi zagledamo lesen stolp.

Sotinski breg po Slatinski poti

Opis: To je najbolj obiskana pot. Parkiramo pri pokopališču na koncu vasi Sotina, ki je stičišče poti. Tu je izhodišče proti vrhu Sotinskega brega ali po Pomurski poti proti Prekmurski koči in Tromejniku. Najprej gremo 500 metrov po cesti nazaj proti vasi Sotina, nato zavijemo desno v hrib in mimo izvira Slatine (kisle vode) dosežemo vrh Sotinskega brega. Pot lahko krožno zaključimo čez Serdiški breg in mimo Dajčevega mlina.

Andreja Erdlen

Tromejnik/Dreiländerecke/ Hármashatár, 388 m, iz vasi Martinje

severovzhodna
Slovenija – Goričko

Piramidni mejnik na Tromejniku Foto: Andreja Erdlen

Vzpetina ne bi bila nič posebnega, če ne bi bilo prav tukaj meja med tremi državami: Slovenijo, Avstrijo in Madžarsko. Kaj je pravzaprav Tromejnik? Geografska točka, vrh, meja med Slovenijo, Avstrijo in Madžarsko, Tromejnik pa je tudi tristranični piramidni mejnik, ki ga je 31. maja 1924 na sedanje mesto postavila mednarodna razmejitvena komisija. Na stranici, ki je obrnjeni proti Avstriji, je upodobljen avstrijski grb z letnico st. germanske konference 10. 9. 1919, na madžarski strani grb z letnico trianonske pogodbe 4. 6. 1920, na slovenski pa slovenski grb z obema letnicama. S trianonsko mirovno pogodbo 4. junija 1920 je bilo Prekmurje vključeno v jugoslovansko državo. Slovenski grb je bil nameščen leta 1993.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot

Oprema: Osnovna planinska oprema

Višinska razlika: Približno 100 m

Izhodišče: Vas Martinje, približno 280 m. Sem se pripeljemo po pomurski avtocesti. Zapustimo jo na izvozu za Mursko Soboto in nadaljujemo proti mejnemu prehodu Hodoš.

Tromejnik/Dreiländerecke/ Hármashatár, 388 m

severovzhodna
Slovenija – Goričko

Na Tromejniku je pozimi samotno. Foto: Andreja Erdlen

Tromejnik je dostopen iz vseh treh držav – če imamo čas, se lahko po učni poti sprehodimo na Madžarsko, do Zgornjega Senika/Felsőszőlőnek in se vrnemo na vrh ob avstrijsko-madžarski meji, mimo stražnega stolpa. Na vrhu so klopce, ki pričajo o tem, da se tukaj ob različnih prireditvah zbere precej ljudi. Drugače je tukaj precej samotno.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot.

Pot vzdržuje avstrijsko planinsko društvo, označena je s črtami rdeče-bele-rdeče barve.

Oprema: Osnovna planinska oprema

Višinska razlika: Približno 150 m

Izhodišče: Sedlo Eckberg, približno 383 m, ali vas Kuzma, 269 m. Sem se pripeljemo po pomurski avtocesti. Zapustimo jo na izvozu za Mursko Soboto in nadaljujemo proti mejnemu prehodu Hodoš. V Gornjih Petrovcih nadaljujemo levo proti naselju Kuzma in naprej proti sedlu Eckberg.
WGS84: Sedlo Eckberg: N 46,849802°, E 16,065919°

Tromejnik/Dreiländerecke/Hármashatár, 388 m, iz vasi Martinje

severovzhodna
Slovenija – Goričko

Opis: Od gostilne Tromejnik v Martinju, kjer hranijo tudi žig Pomurske planinske poti, se najprej napotimo po asfaltni cesti do vasi Trdkova. Tukaj stojijo tudi turistične table za Tromejnik – žal ne vedno v najboljšem stanju. Pot nadaljujemo po asfaltni cesti, nato pa pri zadnji hiši ob slovensko-madžarski meji stopimo v gozd. Nadaljujemo po poti naravnost, le pred vrhom se pot nekoliko vzpne.

Po isti poti sestopimo do izhodišča.

Andreja Erdlen

V Gornjih Petrovcih nadaljujemo levo proti naselju Kuzma. Pozorni smo na vas Martinje, saj nekaj 10 metrov pred njo opazimo oznake za Tromejnik. Pot lahko začnemo pri gostilni v Martinju ali pa se odpeljemo še do vasi Trdkova. Posebej urejenih parkirišč ni.

WGS84: Martinje: N 46,849132°, E 16,137313°

Časi: Martinje–Tromejnik 1.30 h

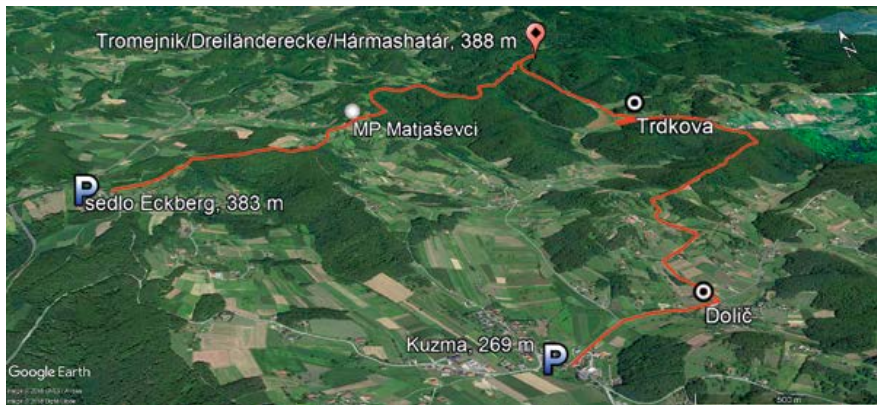
Sezona: Kopni letni časi. Pot je večino ma prehodna tudi pozimi.

Vodnik: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*, planinski vodnik. PZS, 2007.

Zemljevid: Pomurje, turistična karta, Kartografija, 1 : 40.000

Tromejnik/Dreiländerecke/Hármashatár, 388 m

severovzhodna
Slovenija – Goričko

kažipot), mimo hiš ob meji, v glavnem po kolovozu. Pri gostilni Lang pot Schneiderkogelweg zavije na avstrijsko stran v vas Tauka, nas pa trojezični kažipot (Tromejnik 2300 m) usmeri na kolovoz, ki se nekoliko izraziteje vzpne le tik pred našim ciljem.

Tromejnik iz Kuzme po Pomurski planinski poti

Opis: Parkiramo v vasi Kuzma in se po asfaltni cesti (500 m) odpravimo do sosednjega Doliča, kjer pri prvi hiši na desni strani ceste (gostilna) začnemo vzpon levo v hrib po Pomurski planinski poti proti tromeji. Ko pridemo do začetka vasi Trdkova, sledimo makadamski cesti do vznožja Tromejnika, na katerega se povzpne po klasični ali Ježkovi poti. Pot lahko krožno zaključimo po grebenu ob meji do starega mejnega prehoda Matjaševci in se po cesti skozi vas Matjaševci vrnemo na izhodišče do Kuzme ali Doliča.

Sestop: Z vrha sestopimo nazaj do izhodišč.

Andreja Erdlen

WGS84: Kuzma: N 46,834334°, E 16,081572°

Časi: Sedlo Eckberg–Tromejnik 1.30 h ali

Vas Kuzma–Tromejnik–Kuzma 4 h

Sezona: Kopni letni časi. Pot je večino ma prehodna tudi pozimi.

Vodnik: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*, planinski vodnik. PZS, 2007.

Zemljevid: Pomurje, turistična karta, Kartografija, 1 : 40.000

Tromejnik s sedla Eckberg

Opis: Na Tromejnik se odpravimo s starega mejnega prehoda Kuzma/Bo-nisdorf oziroma s sedla Eckberg. Pot začnemo pri mejnem kamnu št. 83 pri gostilni Grenzgasthaus Mertschingg in hodimo ves čas po avstrijsko-slovenski meji. Pot vzdržuje avstrijsko planinsko društvo, najprej sledimo poti Schneiderkogelweg (nekaj oznak z modro barvo). Kmalu pridemo do mejnega prehoda Matjaševci (opuščena karavla,